

یادداشتی از نصرالله مقدم؛

نقدی بر تئاتر زیر شیروانی محمد مهاجر

دیدن نمایش با اشکال متفاوتی روبه‌رو بوده‌ایم. نمایش‌نامه از نظر محتوایی هم می‌توانیم گونه‌هایی چون تراژدی، طنز، را برای نمایش‌نامه در نظر بگیریم. به طور کلی، شخصیت‌پردازی، ساخت گره داستان، تعبیه‌ی حس دلهره، درگیری که در اوج داستان اتفاق می‌افتد و نهایتاً نتیجه‌گیری» تقسیم‌بندی می‌شود. اما استاد مهاجر می‌تواند به تناوب از وجود این عناصر گذر کند.

به گزارش خبرنگاران گروه فرهنگ هنر و رسانه گزارش خبر، نصرالله مقدم در مورد اجرای نمایش اتاق زیر شیروانی بیان داشت: دیدن نمایش با اشکال متفاوتی روبه‌رو بوده‌ایم. نمایش‌نامه از نظر محتوایی هم می‌توانیم گونه‌هایی چون تراژدی، طنز، را برای نمایش‌نامه در نظر بگیریم. به طور کلی، شخصیت‌پردازی، ساخت گره داستان، تعبیه‌ی حس دلهره، درگیری که در اوج داستان اتفاق می‌افتد و نهایتاً نتیجه‌گیری» تقسیم‌بندی می‌شود. اما استاد مهاجر می‌تواند به تناوب از وجود این عناصر گذر کند.

چه می‌شود و چنین متنی اساساً از چه عناصر یا ویژگی‌هایی بهره می‌برد که قالب آن را از فرم بیرونی متون دیگر، متمایز می‌کند؟ نمایش‌نامه نسبت به یک داستان یا رمان، اجزای بیشتری را در آغاز، میانه و نهایت خود دارد که این تفاوت بنیادین را رقم می‌زند:

در نمایش‌نامه با کارها، حرکات و حالات چهره‌ی بازیگران هم مواجه هستیم فلسفه‌ی وجودی نمایش‌نامه را می‌توانیم در پیوند بین دو مسأله‌ی مهم یعنی داستان و اجرا بدانیم. هنرهای دیداری هم توسط یک نمایش‌نامه، به یک جذابیت ایجاد شده و تمامی امکانات داستان و تصویر را به هم می‌آمیزد. تا چیزی ویژه خلق کند. همچنین برای انتقال مفهوم است. که در انواع گوناگونی ارائه می‌شوند. و به تدوین زوایای کم‌تر دیده شده و ارائه‌ی آنان در کالبد به یک واقعیت پرداخت. میتوان اجزای اصلی نمایش‌نامه را مشتمل بر شش جزء اصلی تعریف کرد. و «داستان، اخلاق، گفتار، فکر، صحنه‌آرایی و آواز» را عناصر مهم نمایش‌نامه دانست.

شایان ذکر است: داستان مهم‌ترین جزء یک نمایش است. و روایت منطقی ماجرا با در نظر گرفتن روابط بین حوادث را شامل می‌شود. اخلاق در واقع همان چیزی است که امروزه با نام شخصیت‌پردازی می‌شناسیم. و توصیف خلیقات و ویژگی‌های روحی روانی یا رفتاری بازیگران را در بر می‌گیرد. گفتار یا بیان، همان دیالوگ است. که گفتگوهای بین بازیگران و مکالماتی که نمایش را جلو می‌برند، تبیین می‌کند. فکر، همان عقیده، ایدئولوژی یا فضای حاکم بر داستان است. که فلسفه‌ی جاری در ذهن نمایش‌نامه‌نویس را در عناصر دیگر تزریق می‌کند. و تقریباً معادل درون‌مایه یا مضمون امروزی خواهد بود. منظره یا صحنه‌آرایی چیزی است که از آن به عنوان میزانش نام بردیم. و به پیشنهادات نمایش‌نامه برای طراحی دکور نمایش منتهی می‌شود. در نهایت‌علاقه دارد تا از قالب نظم برای متن نمایش استفاده شود. که به مضمون آنان می‌پردازند. برای مثال رهایی، انتقام، تعقیب، بلا و رقابت چند مضمون اصلی این دسته‌بندی هستند.

نمایش‌نامه به شکل مدرن- گونه‌ای تازه محسوب می‌شود. گرچه که ما از دیرباز، شاهد افرادی هستیم که چه از نظر کمی، چه از نظر کیفی و حتی از نظر اولین بودن در بسط و رشد و تعالی این هنر کار کرده و آن را به قله‌ی خود رسانده‌است.

آرزوی سلامتی و موفقیت برای دست اندر کاران این اثر ارزنده دارم

نصرالله مقدم

نویسندگی و کارگردانی تئاتر: استاد محمد مهاجر دستیار - علیرضا پور ذوالفقار مشاور کارگردان - رعنا محسنی

روابط عمومی- نورالله رنجبر و بازیگران: سحر اسماعیلی - زهرا موسوی- حدیثه ایزانلو - ایمان دارابی- سعید معانی نژاد- مصطفی باهوش- ستایش رضوی و باهمکاریمدیر صحنه سعید خان کریمی - انتخاب لباس و منشی صحنه ماندانا سلطانی - انتخاب موسیقی یحیی رفوگران - گریم سحر اسماعیلی و ستایش رضوی - تدارکاتاشکان غلامی- مسؤل نور علی تیتکانلو - فیلم و عکس آتنا محسنی- صدا وافکت قاسم همتیان - مسؤل سالن رها رحیمی و مدیران صحنه حدیثه ایزانلو - احسان دارابی - شهزاد شادمان